

MÁR
TUDOK
OLVASNI
—
2.
SZINT

Stiglincz Milán
**KINCSKERESÉS
NAGYMAROSON**

Szabó-Nyulász Melinda rajzaival

MÓRA

Stiglincz Milán

KINCSKERESÉS NAGYMAROSON

MÓRA KÖNYVKIADÓ

1. FEJEZET KALANDRA FEL!

Elkezdődött a tavaszi szünet. Boriszhoz látogatónak érkezett Lujzi, az unokatestvére.

– Mit fogunk csinálni? – kérdezte Lujzi, amint leszállt a vonatról. – Hintázunk? Versenyt futunk? Soha nem fogsz ám utolérni!

- Dehogynem! - vágta rá Borisz. - Kezdhethetjük is. Vigyázz, kész...

- ...vagy megkereshetnétek az aranyat is - szólt közbe Borisz apukája, és felvette a földről Lujzi táskáját.

- A micsodát?! - pattant fel Borisz izgatottan.

- Az aranyat. A szóbeszéd szerint valahol itt, Nagymaros környékén van elrejtve - mondta titokzatosan Borisz apukája. - Még gyerek voltam,

meg-ke-res-het-né-tek

amikor először hallottam róla. A barátaimmal el is határoztuk, hogy megkeressük, de valamiért soha nem fogtunk neki. Emiatt sajnós nem tudom, hogy pontosan hol van. Talán az égből hullott le, talán a Duna mosta a partra. Az is lehet, hogy az erdő rejti. Lehet messze, vagy egészen közel. Nem tudom. De ha ebéd után keresni kezdtek, estére biztosan megtaláljátok.

- Arany! - ugrált Lujzi. - Én fogom megtalálni, az tuti!

- Én előbb fogom megtalálni, mint te! - húzta ki magát Borisz.

- Hiszi a piszi!

- Nyugodjatok meg! - mosolygott Borisz anyukája. - Előbb ebédeljünk! A keresés kemény munka, kell hozzá erő.

- És ész is - tette hozzá Borisz apukája.

- Nekem van mindkettő - mutatott a bicepszére Borisz.

- Nekem is - mutatott a homlokára Lujzi.

Otthon aztán nem sokat teketóriáztak. Villámgyorsan végeztek az ebéddel. Még le sem nyelték az utolsó falatot, már kint is voltak az utcán, hogy kiderítsék, merre van az elrejtett arany.

bi-cep-szé-re

te-ke-tó-ri-áz-tak

2. FEJEZET ARANY HULL AZ ÉGBŐL

– Merre induljunk? – töprengett Borisz.

– Talán meg kellene kérdeznünk valakit, aki régóta itt lakik. Biztos emlékszik valaki, hogy hullott-e arany az égből.

– Aranka néni, a szomszédból – csapott a homlokára Borisz. – Legalább száz éve itt lakik. Az is lehet, hogy kétszáz.

- És tuti, hogy nem boszorkány? - kérdezte Lujzi. - Félek a boszorkányoktól.

- Dehogy! A boszorkányok nem alszanak. Aranka néni úgy horkol, mint apa. Áthallatszik hozzánk.

- Akkor jó - nyugodott meg Lujzi. De azért hagyta, hogy Borisz csengessen be Aranka nénihez.

- Szervusz, Boriszkám! - botorkált ki a házból egy idős néni. - Hogy hívják a kis barátnődet?

– Ő nem a barátnőm. Lujzi az unokatestvérem.

Lujzi gyanakodva méregette Aranka nénit. Alacsony, mosolygós szemű nénike volt, a fején kendővel. Elsőre egyáltalán nem tűnt boszorkánynak. Inkább úgy nézett ki, mint egy kedves nagymama. És ettől persze még gyanúsabb lett Lujzinak.

– Szervusz, Lujzikám!

- Lujzi - javította ki Lujzi. Utálta, ha Lujziká-
mozzák. - Csókolom.

- Én is azt mondtam, Lujzikám. Mi járatban
vagytok?

- Nem volt itt valamikor aranyeső, Aranka
néni? - kérdezte Borisz.

- Dehogynem, Boriszkám! - derült fel Aranka
néni, és kinyitotta a kaput. - Hátul van a kerítés-

nél, csak nem látszik, mert a gaz nagyon benőtte a kerttet.

- Itt van, a kert végében?! - lepődött meg Borisz.

- Persze, drágám! - bólogatott Aranka néni.

- Ha kigazoljátok, adok belőle nektek.

- Komolyan tetszik gondolni? - ráncolta a homlokát Lujzi. Gyanakodva nézte Aranka nénit.

- Persze, Lujzikám! A szerszámokat a fészkerben találjátok. Van ott gereblye, kapa és lapát. Én pedig hozok nektek limonádét - mondta Aranka néni, és betotyogott a házba.

- Borisz - súgta Lujzi -, ez csapda! Gondolkozz! Aranka néni simán bevallotta, hogy nála van az arany. Azt is elmondta, hogy hova rejtette. Sőt, még adna is belőle. Tuti, hogy boszorkány.

- Vagy csak nagyon kedves – tárta szét a karját Borisz. – Na, a gereblyét kéred, a kapát vagy a lapátot?

- Gereblye – bökte oda Lujzi a házat fürkészsve.
- Borisz, odanézz! – rikoltotta rémulten.

- Hova? – sóhajtott Borisz hátrafordulva. Az ablakpárkányon nagy, fekete macska napozott. – Ja, nyugi! Ő csak Zsülien, Aranka néni kandúrja.

ab-lak-pár-ká-nyon

